

Arbejdsskadeudvalgets forslag skal være udgiftsneutrale, og en eventuel opnået besparelse på ca. 200 mio. kr. årligt for fleksjobberne bør derfor indgå i den samlede opgørelse for udvalget.

Spørgsmålet om over- og underkompensation er mere kompliceret end som så. Arbejdsskadede skal kompenseres præcist i forhold til deres hidtidige indtjening, så ingen over- eller underkompenseres.

Det er helt urimeligt at sætte lighedstegn mellem indtjeningsevne og indtægten i fleksjob.

Det er muligt, at en arbejdsskadede, der kommer i fleksjob og modtager arbejdsskadeerstatning, kortvarigt opnår en højere indtægt end før tilskadedkomsten.

Hvis man ser på livsindkomsten, er det ikke korrekt, at enhver fleksjobber overkompenseres. Det skyldes, at arbejdsskadesikringsloven ikke tager hensyn til det indtægtstab, en skadesramt fleksjobber har haft i den lange periode, der går mellem skadens opståen og tidspunktet, hvor arbejdsskaden er færdigbehandlet. Dette forhold taler for, at problemstillingen overgår til Arbejdsskadeudvalget.

Når man ser på, at der forud for et fleksjob ofte er tale om længere forudgående perioder på sygedagpenge eller på kontanthjælp, og da et fleksjob oftest betyder, at mulighederne for advancement, kompetenceudvikling og efteruddannelse samt muligheden for lønstigninger generelt forringes, så er spørgsmålet om overkompensation mere nuanceret end som så. Samtidig er den erhvervsmæssige mobilitet stærkt forringet, idet det i praksis er svært at finde et nyt fleksjob.

Der vil desuden være en lang række tilfælde, hvor en skadesramt ikke vil være i stand til at bevare sit fleksjob frem til den sædvanlige pensionsalder.

Partierne skal her pege på, at arbejdsskadesikringslovens selvrisko betyder, at lovens kompensationsniveau i forhold til hidtidig indtægt ikke er 100 pct., men kun 80 pct. Når der i lovforslaget tales om »overkompensation«, er det derfor overkompensation set i forhold til en dækningsgrad på kun 80 pct. og ikke en 100 pct.s kompensation for den tilskadedkomnes tab. Ligeledes kompenseres tab af erhvervsevne på under 15 pct. ikke.

Hertil kommer, at lovens kapitaliseringsfaktorer er forældede og medfører væsentlig underkompensering af især yngre skadelidte. Det er også i den sammenhæng uacceptabelt, at regeringen ensidigt fremsætter forslag, der fokuserer på, om nogen får for meget.

Den af Højesteret fastslåede retstilstand, hvor med tabet af erhvervsevne i både en erstatnings-sag og en arbejdsskadesag skal vurderes ud fra skadelidtes evne til at opnå indtjening – under forudsætning af at muligheden for et fleksjob ikke forelå – er entydig og praktisk at arbejde med. Denne praksis medfører den fordel, at der ikke er væsentlig forskel på vurderingen efter loven om erstatningsansvar og loven om arbejdsskadesikring.

De foreslåede ændringer vil medføre stor uoverensstemmelse mellem loven om arbejdsskadesikring og loven om erstatningsansvar og vil dermed give anledning til et øget pres på domstolene for at gøre differencekrav gældende.

Ministerens fremgangsmåde rejser følgende spørgsmål: Når ministeren efter en højesteretsdom kan føle sig foranlediget til et politisk indgreb, hvorfor har ministeren så ikke følt sig foranlediget til at ændre kapitaliseringsfaktorerne, som er helt uaktuelle (78-niveau)?

Det Radikale Venstres medlem af udvalget kan ikke tilslutte sig lovforslaget, der er en konsekvens af en højesteretsdom fra 2003, der betyder, at personer i fleksjob, der samtidig modtager arbejdsskadeerstatning, overkompenseres i forhold til deres tidligere løn.

Selv om det kan virke urimeligt, at nogle fleksjobbere, der modtager arbejdsskadeerstatning overkompenseres, så skal spørgsmålet ses i en sammenhæng. I mange andre sammenhænge underkompenseres arbejdsskadede i forhold til deres hidtidige indtjening. Regeringen har nedsat Arbejdsskadeudvalget, der bl.a. skal se på arbejdsskadeerstatningernes størrelse – så vel over- som underkompensation – og komme med anbefalinger til lovændringer. Udvalget skal afrapportere i efteråret 2006.

Det Radikale Venstre mener, at det er uacceptabelt, at regeringen vælger at fremsætte et lovforslag om arbejdsskadeerstatningernes størrelse uden at tage hensyn til udvalgets arbejde og de kommende anbefalinger herfra.